

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2201/2015
14.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Р.Н. из Д., чији је пуномоћник М.М., адвокат из К., против туженог Града Крагујевца, Градске управе за месну самоуправу и општу управу, чији је законски заступник Градски јавни правобранилац из Крагујевца, ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2863/14 од 29.07.2015. године, на седници одржаној 14.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2863/14 од 29.07.2015. године.

Образложење

Основни суд у Крагујевцу, пресудом П1 8509/10 од 26.02.2014. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца Р.Н., којим је тражио поништај као незаконитих решења туженог Градске управе за месну самоуправу и општу управу Града Крагујевца и то број 116-7/10-VII од 27.09.2010. године и решења под истом бројем од 22.10.2010. године, као и да се тужилац врати на рад. Обавезао је тужиоца да накнади туженом трошкове поступка у износу од 198.000,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж1 2863/14 од 29.07.2015. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Крагујевцу П1 8509/10 од 26.02.2014. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју

овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 399. ЗПП. Нема ни битне повреде из тачке 12. наведеног члана, на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време код туженог, као матичар у Месној канцеларији у Д., и повремено одлазио у зграду Општине и у друге месне канцеларије ради замене одсутних радника. Књига држављана и матичне књиге воде се у два примерка, од којих је један изворник, који се води ручно, при чему се подаци из изворника узимају као тачни, а други примерак је у електронском облику. У случају неслагања у подацима узимају се као тачни подаци из изворника, тако да издата уверења и изводи у погледу података морају у потпуности да се слажу са подацима који се налазе у изворнику. Уколико је било неких промена (промена презимена, склапање брака), која промена је уписана у матичну књигу венчаних, а није спроведена у књизи држављана, странци не може бити издато уверење о држављанству са новим презименом, све док се таква промена не упише у књигу држављана, где мора бити наведен тачан основ уписа. Тужилац је и поред ове чињенице издавао уверења о држављанству, чији подаци нису били у сагласности са подацима у књизи држављана, односно у њеном изворнику. Тужилац је тако поступио у случају издавања уверења о држављанству за три лица женског пола, која су удајом променила презимена, а која промена презимена није била спроведена у књизи држављана. Тужилац је тим лицима издао уверење о држављанству, иако претходно није била спроведена промена њихових презимена са девојачког на удато презиме, а која претходна промена у књизи држављана је била услов за издавање уверења са презименом после промене. Тужилац је 20.05.2010. године, С.С., која је под тим презименом била уписана у матичну књигу држављана, издао уверење о држављанству са презименом Ј., 20.05.2010. године, В.И., која је под тим презименом била уписана у матичну књигу држављана, издао уверење о држављанству са презименом Т. и 14.06.2010. године, М.В., издао уверење о држављанству са презименом С., иако претходно није била спроведена промена презимена у књизи држављана. Тужилац је на основу личних карти сва три наведена лица и увида у књигу венчаних утврдио да су промениле презиме и у уверењу о држављанству унео њихова нова презимена, која су тачна и која одговарају њиховим презименима у њиховим личним картама, али не одговарају њиховим презименима под којима су још увек уписана у књигу држављана. У таквим ситуацијама у раду матичара постојала је процедура која је подразумевала да матичар прво спроведе измену, уколико је у могућности кроз књигу држављана, а уколико није у могућности да странку упути у матично место где се налазе књиге држављана, да би се спровела измена, па тек онда да се изда уверење које странка тражи, што тужилац у конкретним случајевима није учинио, иако се радило о искусном раднику који је наведену процедуру морао познавати. Тужилац је именованим лицима издао уверење о држављанству са подацима који нису били у сагласности са подацима из књиге држављана, што представља и давање нетачних података грађанима из књиге држављана. Дана 02.07.2010. године, тужилац је издао уверење о држављанству за З.С., са погрешним датумом рођења исте, јер је приликом издавања уверења користио податке из рачунара, где је унет погрешан датум рођења странке, а да притом није вршио сравњење са књигом држављана. У дисциплинском поступку који је покренут и вођен против тужиоца, оспореним решењима тужиоцу је изречена мера престанка радног односа, због учињених тежих повреда, радне обавезе и одбијен као неоснован његов приговор против првостепеног решења.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је одбијен тужбени захтев тужиоца, којим је тражио поништај оспорених решења као незаконитих, као и да се врати на рад.

Наиме, по оцени овога суда, правилан је закључак да је тужилац приликом издавања уверења о држављанству уписаној у књизи држављана С.С. са презименом Ј., В.И. са презименом Т. и М.В. са презименом С., исказао немаран, неодговоран и несавестан однос према послу који је обављао, тако што им је издао уверења са подацима који нису били сагласни подацима из књиге држављана, што представља и давање нетачних података грађанима из књиге држављана, чиме је учинио теже повреде радних обавеза и дужности које су биле прописане одредбама члана 59. став 1. тачка 1. и 4. Законом о радним односима у државним органима („Сл. гласник РС“, број 48/91, 66/91, 44/98, 49/99, 34/01, 39/02, 49/05, 79/05 и 23/13-УС).

Према томе, нису од утицаја на другачију одлуку овога суда наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, па како је ревизија одбијена као неоснована, то није неопходно да овај суд даље детаљно образлаже ову пресуду, већ се тужилац као ревидент упућује на образложење побијане пресуде, да се непотребно не би понављало, у смислу одредбе члана 405. став 2. ЗПП.

У преосталом делу, ревизијом се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није дозвољен разлог за изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 398. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 405. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**